

Lucas 1:78,79

***“Door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid van onze God
Met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte;
Om te verschijnen degenen die gezeten zijn in duisternis en
schaduw des doods; om onze voeten te richten op de weg des vredes.”***

Jezus' komst

1 Hij heeft bezocht

2 Hij zal beschijnen

Gemeente,

Hoog bezoek. Stel je voor dat je een paar dagen ziek thuis moet blijven. En er wordt aangebeld en iemand doet open. En wie komt er de kamer binnen? Koninklijke hoogheid kroonprins Willem Alexander. Daar sta je toch even van te kijken! Hoe weet hij dat ik ziek ben? Waarom komt de kroonprins naar me toe? Ik heb er hem echt niet gevraagd. En toch zulk hoog bezoek. Waaraan heb ik dat te danken?

1 Hij heeft bezocht

Hoog bezoek. Dat kunnen we de komst van de Heere Jezus, de Zoon van God, ook wel noemen. Zo noemt Zacharias het ook in zijn lofzang. In vers 68 'Geloofd zij de God Israels, want Hij heeft bezocht Zijn volk.' En in onze tekst vers 78 'met welke ons bezocht heeft....' Bezoek dus. Waar hebben we dat hoge bezoek aan te danken? Dat noemt onze tekst als eerste: dat hoge bezoek is er 'door de innerlijke bewegingen van de barmhartigheid van onze God'. Daar staat een woord voor barmhartigheid dat we op zich wel kennen vandaag de dag: eleos. De stichting voor hulpverlening aan mensen met vooral psychische nood. Mensen die bij Eleos werken willen graag mensen in nood te hulp komen. Dat is barmhartigheid. Hij wil mensen in nood te hulp komen. God ziet mensen in nood. En die nood is diep, heel diep. Die nood is dat mensen aan de leiband van de duivel lopen. Hem slaafs en blindelings en graag volgen. En zo zich laten leiden naar het verderf. Waar satan eeuwige gepijnigd zal worden en hij heeft daar graag zo veel mogelijk metgezellen. Die nood is dat mensen innerlijk zijn aangetast door de zonde. Erger dan de ergste ziektecellen zijn de bacteriën van de zonde. Opstand tegen God, eerzucht, egoïsme, zelfbeschikking, toorn, drift, erotiek, hebzucht, genotzucht woekeren in mensenharten en mensenlevens. Tasten heel het denken en willen, doen en laten aan. Maken rijp voor het oordeel, de toorn van God.

Geen mens die het ziet. Maar God ziet het. En dat doet Hem wat. Hij heeft medelijden. Eleos. Hij heeft een innerlijke drang om te hulp te komen. Helemaal vanuit zijn hart. Vanuit Zijn innerlijke bewegingen.

Kijk, je zou kunnen hebben dat iemand die bij Eleos werkt op den duur zijn werk doet uit professie, routine, puur als beroep om inkomen te krijgen, zonder hart. Maar bij de HEERE zijn er innerlijke bewegingen. Ontferming regelrecht vanuit Zijn hart. Bewogen met mensen in nood. Gedreven door ontferming. Komt Hij te hulp. Zend Hij Zijn Zoon. En daarom krijgt de wereld hoog Bezoek. Komt Gods Zoon op bezoek.

Zoals Koninklijke hoogheid Willem Alexander: hoog bezoek. En dan geldt ook hier: wij Hem niet gevraagd om ons te komen redden. Adam vluchtte juist van Hem weg. Wij voelen ons prima thuis in de ellende. Wij hebben geen sos gezonden om hulp. En de grootste nood is dat een verschrikkelijke verblinding en gevoelloosheid de mensheid bevangen heeft, zodat een mens niets door heeft van die leiband en van die aantasting. Niets doorheeft van zijn naderende ondergang en eeuwig verderf. Niet gevraagd om bezoek, toch is Hij gekomen.

En dan krijgt dat nog relief door twee dingen, aspecten. Ten eerste is het van mensen, van ons eigen schuld dat wij in nood zijn. God had er ons voor gewaarschuwd. God had gezegd: doe dat nou niet. Blijf bij Mij. Maar we sloegen God in het Aangezicht en liepen van Hem weg. Zeiden de dienst bij Hem zelf op en kozen er zelf voor, voor de satan. Keerden ons af van God en openden oor en hart aan de zonde. Eigen schuld. Waardoor wij God veracht, gekrenkt, aangetast hebben en onszelf in nood gebracht. Toch heeft God innerlijke bewegingen van barmhartigheid. Medelijden, ontferming.

En ten tweede zaten wij op dat bezoek niet te wachten. Kijk, als kroonprins Willem Alexander uw kamer binnenstapt dan weet u niet hoe gauw u de mooiste stoel klaar moet zetten en u put u uit in waardering en loftuitingen. Maar dit hoog Bezoek is schandelijk ontvangen en behandeld. Kreeg geen plaats. Was Zijn leven niet zeker op aarde. Werd veracht, bespot, gesmaad. Gevangen genomen, veroordeeld en gekruisigd. Toch heeft God innerlijke bewegingen van barmhartigheid. Medelijden, ontferming.

Waar heeft de wereld dit hoog Bezoek aan te danken? Enkel en alleen aan de innerlijke bewegingen van Gods barmhartigheid. , Ongevraagd, onverdiend en ongewenst en toch gekomen! Wat een wonder. Wat een verwondering bij Zacharias en bij ieder die gelooft. Die leerde knielen bij de kribbe. Heere Jezus, Zoon van God, dat U gekomen bent. U had naar recht me kunnen laten gaan, U hebt geen vraag van mij vernomen, ik heb Hem schandelijk behandeld. En toch bent U gekomen. Puur uit het Vaderhart van God. U bid ik aan, o macht der

liefde. Liefde was het eindeloos groot. Liefde puur vanuit Uzelf. Liefde tegen alles in. Liefde die alles, alles voor mij overhad. Liefde die mijn ogen opende. Voor mij onvoorstelbare nood. Aangetast door de zonde, aan de leiband van satan, op weg verloren te gaan. Weet u daarvan?

En daarom kan het ook voor anderen! Ook voor u. Want dit bezoek is niet gekomen voor mensen die erom vroegen, die het verdienden, die iets hadden wat met Hem om kon gaan. De HEERE heeft niet gekeken en gezocht: zie Ik daar iemand die om hulp roept, die om Mij vraagt, die Mij kan dienen en eren, die weet Mijn gave op waarde te schatten? Nee, nee, God zocht geen reden in mensen. Hij vond ze niet. En toch kwam Hij voor een wereld die blind is, zijn ellende niet ziet en voelt, niet roept om hulp, niet in staat is Hem te dienen. Dan kan het ook voor u. Niets in mij dat naar U vraagt, dat U behaagt, dat op U wacht. Uw onwaardigheid, uw ongeschiktheid is uw aanbeveling voor dit Bezoek. Alsof Hij u vanmorgen aankijkt, vanmorgen bezoekt, vanmorgen noemt bij uw naam: ongeschikt, onwaardige, blinde. Ja, Heere, dat ben ik, zo ben ik; wat een wonder dat U kwam, dat U komt.

Daarom heeft Hij bezocht. Meer dan dat. Want kijk, als prins Willem Alexander u zou bezoeken als u ziek thuis zit, dan is dat bijzonder en fijn, maar dat is wel alles. Als hij weer weggaat blijft u ziek achter. Hij kan meeleven met uw nood, maar niks doen aan de nood. Hij neemt uw ziekte niet over. Om eerlijk t zijn denk ik dat hij anders ook niet zou komen. Als u op ziekenbezoek gaat, zou u dan ook komen als u ziek zou moeten blijven en de patient kon gezond weer weg? Maar dan Gods Zoon. Hij heeft bezocht en zegt vers 68 'verlossing teweeggebracht.'. Want Gods Zoon heeft deze wereld bezocht op unieke manier. Hij is niet alleen bij ons gekomen, maar Hij is onzer Eén geworden. Delend in ons lot en nood. Mens geworden van vlees en bloed. In het strijdperk van satan gekomen. Onder de last der zonde. Onze krankheden heeft Hij op Zich genomen onze smarten heeft Hij gedragen. Heeft Zich laten omringen door satan en laten belasten met zonde. En zo heeft Hij voor al de Zijnen de satan overwonnen en zo heeft Hij voor al de Zijnen de zonde weggedragen. Satan moet loslaten. De toorn Gods is weg. Verlost uit mijn ontzaglijke nood en ellende. Vrijgekocht en vrijgemaakt. Niet meer eigendom van satan. Niet meer op weg naar het oordeel. Niet meer blindelings beheerst door de zonde. Maar eigendom van Christus, vrede met God en strijdend tegen de zonde ben ik op weg naar het eeuwige leven. Volkomen zaligheid! Wat heb ik niet aan Hem te danken! Wat heeft Hij niet willen doen, mij gelijk worden in mijn ellende neergedaald. Lof

zij de God van Israel.

En deze barmhartigheid van God wordt verkondigd. Deze Zoon van God. In Hem is bevrijding van de satan, vrijspraak in het gericht en verlossing van de macht der zonde. Alles in Hem. Kom tot Hem. Vlucht tot Hem. Meld u bij Hem. Heere, ik ben gebonden aan satan, ik ben op weg naar het oordeel, ik ben slaaf van de zonde, ik adem en leef ervan, Heere ik kom, ik vlucht tot U.

Hier is uw Zaligmaker. Kind in de kribbe, Mens van vlees en bloed. Ga niet aan Hem voorbij. Passeer Hem toch niet, wacht toch niet. Nu is Hij in ons midden met Zijn Evangelie. Maar als die tijd voorbij is, dan blijft enkel en alleen ellende over. Buiten Hem eigendom van satan, op weg naar Gods toorn, aangetast door de zonde. Eeuwig in nood. En daar zal ieder roepen, maar Hij zal niet meer komen. Nooit geen bezoek meer....

Hij heeft bezocht. En Hij heeft beschenen. Want Hij wordt genoemd de Opgang uit de Hoogte. Uit de hoogte. Hij komt dus juist van Boven. Vanuit die innerlijke bewegingen van Gods barmhartigheid. Dat is een merkwaardige, tegenstrijdige Naam eigenlijk. Opgang uit de hoogte. Want een Opgang gaat omhoog. Het woord wordt gebruikt voor de zon die opgaat en steeds hoger klimt. Net zoals de zon: eerst zie je enkele stralen vanachter de horizon komen. En dan van lieverlee zie je steeds meer van de zon, feller en helderder totdat je het volle zonlicht ziet. Zo is Christus opgekomen. In het Oude Testament zie je de eerste stralen. De eerste belofte uit Genesis 3:15. En dan steeds meer beloften. Allemaal stralen van de Zon Die komen zou. Je kan het ook betrekken op de Heere Jezus Zelf. Eerst als klein Kind in Bethlehems stal. De eerste stralen van Zijn macht en heil. Dan in Zijn leven op aarde. Dan in Zijn opstanding, Zijn hemelvaart. Dan straalt Hij als volle Zon. In de prediking schijnt Hij als Zijn werk en heil verkondig word. Alsof de zon over het land schijnt. Zo mogen wij leven onder de volle zon van de verkondiging van Jezus Christus. En die is overmchtig. Zoals niemand de opgang van de zon kan tegenhouden, zo kan geen mens, geen duivel de Opgang van Hem tegenhouden. Al begint het nog zo klein, het wordt voleindigd!

En die beschijnt, verschijnt, maar dat betekent hier beschijnt, die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood. Mensen zijn in de schaduw van de dood. In de schaduw. Als je daarover nadenkt dan betekent dat iets. Wanneer ben je in de schaduw van iets of iemand? Dat is als je dichtbij iets bent. Een boom op een kilometer afstand daar heb je geen schaduw van, maar ween boom vlakbij je wel. Schaduw, dat kan ook betekenen, iemand komt eraan. En als hij dan vlakbij je is dan valt

zijn schaduw op je. Dan is hij vlak in de buurt. Schaduw: of het is vlakbij of iemand komt eraan.

Schaduw van de dood. De dood die volgens de Bijbel drie dingen in elk geval is: die is het loon op de zonde. Daarom is de dood er: vanwege de zonde. Die herinnert ons eraan dat wij gezondigd hebben. Roepstem. Ten tweede is het de mens gezet en daarna het oordeel. Sterven is verschijnen voor Gods rechterstoel. En naar Gods oordeel verwezen worden ten hemel of ter helle. En ten derde is sterven een vijand. De laatste vijand. Uiteenscheurend. Sterven scheurt lichaam en ziel uiteen. Scheurt je ziel los van het aardse leven. Scheurt geliefden uiteen. Dat moet wel pijn doen.

Schaduw van de dood: daarin ben je dus als de dood vlakbij je is. Als het sterven binnenvalt in je familie, in je huis, in je huwelijk. Of in de klas op school. Dan vallen er donkere schaduwen over je leven. Zo dichtbij. Je leven wordt ontwricht. Je leven kent gemis. Rouw en herinneringen blijven met je meegaan. Het wordt nooit meer zoals voor die tijd.

Schaduw van de dood. Of als sterven in aantocht is. Als er ziekte in je leven komt. Eigenlijk is elke ziekte een signaal dat het sterven komt. Een voorbode. Want ze komen door dezelfde poort, de poort van de zondeval de wereld binnen. Elke ziekte geeft een signaal. Elke vorm van ouderdom is een signaal. Als de vermogens weer gaan minderen: het zien, het horen, het lopen. Signalen dat het sterven onderweg is: de schaduwen vallen al.

Mensen zijn gezeten in duisternis en schaduw van de dood. Duisternis. En duisternis geeft aan: angst; het kan je zo aanvliegen: te moeten sterven, of dat je geliefde zal gaan sterven. God ontmoeten. En mijn zonden, mijn leven, mijn schuld. In het volle licht gesteld. Voor eeuwig. Duisternis geeft angst aan. En ook radeloosheid. In het donker weet je, zie je de weg niet. Kun je geen kant op. Gezeten, staat erbij. Dat geeft aan: moedeloos, geen vaart meer in, niet meer lopend of gaand, maar gezeten. Iedereen die een verlies leed zal het herkennen: je hebt geen fut en geen zin om de draad op te pakken. Eigenlijk trekt niks je meer, hoeft het niet meer voor je. Het lijkt zo doelloos, zinloos. Al ben je nog zo jong. Gezeten. Dat tekent het leven. Zo is het leven.

Om te beschijnen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood. Om te beschijnen met het licht van de Zon Die is opgegaan. Dat de Heere Jezus de dood heeft overwonnen. De zonde heeft voldaan en betaald. Dat Hij het sterven heeft gemaakt tot een doorgang naar het eeuwige leven. Dat Hij onzer Eén geworden is en als Mens van vlees en bloed kan

medelijden hebben met onze zwakheden. Die Zon schijnt over mensenlevens. Om de angst weg te nemen. Om verdriet te troosten. Om moedeloosheid op te beuren. Om uitzichtloosheid uitzicht te geven. Uit zicht tot in het eeuwige leven. Aldaar zal geen moeite meer zijn, geen gekrijt, geen geklaag, geen rouw, en dood zal niet meer zijn. God zal alle tranen van de ogen afwissen. Ja, iemand zegt zelfs ik wenste wel ontbonden te worden en met Christus te zijn, dat is zeer verre het beste.

Bid het toch: Heere, open mijn ogen dat ik het Zonlicht zien mag. Geef mij Uw Geest opdat ik zien zal. En onbevreesd en goedsmoeds leven mag. Heere, ik het zo nodig. Want anders zink ik weg in moedeloosheid, verga ik van angst, weet ik geen raad en geen weg.

Bid het toch. Want dat is duizend keer beter dan die waan van onze tijd die ons hart zo aantrekt. De waan waarin de dood van vijand vriend wordt gemaakt. Waarin de dood genegeerd wordt. Waarin een begrafenis een feestparty moet zijn. Waarin mensen feestvieren in de schaduw van de dood. Terwijl het sterven in aantocht is zich storten in bedwelming om er maar niet aan te denken en te doen alsof het helemaal niet ingrijpend is om te sterven. Dat toch ons beeld niet? Een vijand wordt geen vriend door hem te negeren of te doen alsof hij er niet is. Terwijl ieder moment de dood kan binnenvallen. Heb toch medelijden met zovelen die ten dode toe wankelen. Iets van die barmhartigheid van God wil doorklinken in ons leven. Die bewogenheid met verblinden en verdwaasden. Je zou toch allemaal zendeling willen worden of evangelist of dominee.

En om onze voeten te richten op de weg des vredes. Te richten naar de weg des vredes. Naar de vrede zelf. Daarmee wordt uiteindelijk de vrede bedoeld van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. De volkomen vrede. Tussen God en Zijn volk, tussen allen die daar wonen, tussen mens en dier. Vrede met een verheerlijkt lichaam. De weg des vredes. Vrede die al doorstraald. Vrede met God en met de weg die Hij met mij gaat. Vrede met wat God doet, want dat is welgedaan. Dat doet de Heere Jezus. Je voeten richten op die weg. Voeten van hen die gezeten waren. Gezeten in moedeloosheid en radeloosheid. Die voeten gaan weer in beweging komen, wandelen, jagen naar het wit, de prijs der roeping Gods. Het leven krijgt weer een doel, een glans van vrede. Die voeten richten zich, dat betekent die krijgen een doel. Zoals je ergens op richt. Ergens heen. Naar de volkomen vrede. Niet zwerven of dwalen, alle kanten op, dan hier, dan daarheen, maar recht toe recht aan de volle vrede tegemoet. Op weg naar

de heerlijkheid. Lopend in de loopbaan. Verlangend naar het nieuwe dat komt en wacht. En afleggend alle last en de zonde die ons zo lichtelijk omringt. Alles wat de vaart er weer uit haalt, het verlangen naar het einddoel tempert, alles wat geestelijk tot stilstand brengt afleggen. Alles wat de aandacht afleidt van de hemelse vrede afleggen. Richten op de weg des vredes.

Richten. Dus niet: wij zetten onze voeten. Maar Hij richt onze voeten. Hij grijpt door Zijn Geest gezetenen vast en Hij brengt ze op de weg des vredes. Hij zorgt voor die gang. Hij maakt moedelozen vol goede moed, dwalenden doelgericht. Hij is gekomen Hij beschijnt met Zijn Woord om onze voeten te richten.

Bid daar toch om. Als u zegt en leerde zeggen, o Heere, ik kom er zelf niet toe. Ik ben zo moedeloos, zo geslagen en futloos. Ik zie geen zin meer en geen doel meer voor mijn leven. En als ik al overeind kom dan dwaal ik af en verzand en verzink ik in aardse dingen en drukten en zorgen. O Heere, richt mijn voeten. Richt ze op, geef ze koers en vaart. Doet U het Heere. En ik zal U nalopen. Heel mijn leven door en lang. Door de dalen, door de schaduwen heen, door de valleien van de dood heen op weg naar het eeuwig licht. Hoor, Jezus luistert, hoort Hij daar iemand roepen? Heere, richt mijn schreden.... Is het uw stem, is het de jouwe?
Amen